

Posudek oponenta diplomové práce

Vysoká škola: Univerzita Karlova v Praze
Fakulta: Právnická fakulta
Katedra: Katedra evropského práva
Diplomantka: Karolína Cvoligová
Téma diplomové práce: Diplomatické výsady a imunity orgánů a pracovníků institucí EU
Vedoucí diplomové práce: doc. Dr.iur. Mag.phil. Harald Christian Scheu, PhD.
Oponent diplomové práce: JUDr. Martin Faix, PhD., MJI

Diplomantka Karolína Cvoligová předložila práci na téma diplomatických výsad a imunit orgánů a pracovníků institucí Evropské unie. Zvolené téma je zajímavé z teoretického hlediska, v odborné literatuře (především domácí) není podrobně zpracováno a s ohledem na členství ČR v EU a působení občanů ČR v institucích EU je relevantní také prakticky. Samotný výběr problematiky tak lze hodnotit kladně.

Z hlediska formálního je diplomová práce zpracovaná na úrovni, která s výhradami odpovídá požadavkům kladeným na tento druh prací.

Práce obsahuje seznam použité literatury a zdrojů. V tomto ohledu lze autorce vytknout malý (až nedostatečný) počet zahraničních zdrojů, které použila. Naopak jako důležité a správné se jeví, že pracovala také s relevantními primárními prameny a judikaturou ESD. Určitou nedůsledností je použití neaktuálních vydání některých pramenů (David/Sladký/Zbořil, Čepelka/Šturma), příp. použití některých pramenů v poznámkách pod čarou, ale neuvedení zdroje v seznamu literatury (Čepelka/Šturma).

Práce trpí i dalšími formálními nedostatky. K méně závažným patří např. nesprávné přímé citace, nevhodné použití zkratk v textu, např. zkratky pro mezinárodní organizaci. Za zásadní nedostatek lze ale považovat nesprávné citování, když autorka uvádí zdroj jen na konci odstavce, někde na konci kapitoly (!) (kap. 1.1.2.), příp. vůbec. Diplomová práce má mimo jiného prokázat schopnost autora zpracovat zvolenou tematiku v souladu s formálními náležitostmi, mezi které správné citování zdrojů zcela nepochybně patří. Nedostatky v tomto ohledu jsou považovány za závažné již proto, že neuvedením zdroje autorka navozuje dojem, že se jedná o její originální myšlenku nebo výsledek výzkumu.

Struktura práce je v zásadě logická, odpovídá cílům vytyčeným v úvodu a jednotlivé kapitoly na sebe navazují. Problematické je ale z mého pohledu zařazení kap. 1.1., která je věnována výsadám a imunitám států. Autorka s ohledem na zásadní rozdíly mezi subjektivitou a výsadami a imunitami států a mezinárodních organizací konstatuje nepřenositelnost pravidel. Kromě toho protože nejsou mezinárodní organizace subjektem, na který jsou aplikovatelná pravidla obecného mezinárodního práva, nelze podle diplomantkou použité logiky výsady a imunity mezinárodních organizací dovodit ani z tohoto pramene (tento názor se v doktríně mezinárodního práva ale objevuje). Jediným možným závěrem tedy je, že výsady a imunity mezinárodních organizací představují vždy pouhý partikularizmus. I když je takový názor

zajisté možný (i když ho mohla autorka lépe vyargumentovat a podložit zdroji), problematický je s ohledem na obsah kapitoly 1.1, která se tímto stává do velké míry zbytečnou. Řečeno stručně, když nelze použít na mezinárodní organizace pravidla aplikovatelné mezi státy, proč je tedy autora představuje?

Výrazným rysem předložené práce je její popisnost, což je zvolené problematice (do určité míry) imanentní. Současně je popis cílem a metodou, které jsou deklarované autorkou již v úvodu práce. Text práce je s ohledem na množství obsažených informací mimořádně hutný a náročný na čtení. Z mého pohledu způsob, jakým autorka diplomovou práci zpracovala, svědčí o jejím zájmu o problematiku i o tom, že se v zpracovávané tematice orientuje, otázkou ale zůstává, jestli zvolený přístup je dostatečný z hlediska míry vlastního přínosu autora, resp. určité míry originality práce, jak je požadovaná od každého diplomanta. Z mého pohledu se tento požadavek podařilo autorce předkládané práce naplnit jen částečně, a to tím, že zpracovala relativně podrobně problematiku, ke které neexistuje rozsáhlý korpus odborné literatury (především té domácí).

Z hlediska obsahu považuji některé aspekty za kontroverzní, resp. u některých aspektů se autorka spokojila s konstatováním určitého názoru, který ale není jednoznačně v mezinárodním právu akceptován. Příkladem je tvrzení, že mezinárodní organizace nejsou subjektem obecného mezinárodního práva (str. 14). V některých aspektech jsou myšlenky autorky nepřesné, resp. nekonzistentní a nedůsledné. Např. vychází z premisy, že objektivní subjektivitu má jen OSN, následně konstatuje, že „menší“ mezinárodní organizace (jaká je relace mezi velikostí mez.org. a její subjektivitou??) mají pouze částečnou subjektivitu ve vztahu k státům, které ji konkludentně nebo explicitně *uznaly*. S ohledem na EU pak ale už jen konstatuje, že EU má mezinárodněprávní subjektivitu na základě ustanovení primárního práva. Je ale možné s ohledem na předcházející tvrzení autorky, aby měla mezinárodněprávní subjektivitu jen na základě ustanovení zakládající smlouvy? V příslušných částech práce tak autorka míchá otázky původu subjektivity s otázkou rozsahu subjektivity mezinárodních organizací, resp. vychází evidentně jen z tzv. subjektivní teorie k subjektivitě. Zajisté se jedná o problematiku složitou, kdyby ale autorka byla prostudovala zahraniční literaturu, takovým inkonsistencím by pravděpodobně byla zabráněna.

Souhrnně jsou z předložené práce, a to i přes některé její formální a obsahové nedostatky, patrná autorčina snaha o poctivost i zájem o danou problematiku. Předložená diplomová práce tak dosahuje po stránce formální i obsahové úrovně, která v zásadě odpovídá nárokům kladeným na tento druh práce. Na základě toho ji doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji ji v závislosti od výsledku obhajoby hodnotit klasifikačním stupněm

Velmi dobře

V rámci obhajoby se diplomantka zaměří na vytýkané nedostatky.

V Praze dne 18.10.2013

JUDr. Martin Faix, PhD., MJI